

Lectorium Rosicrucianum
Mednarodna šola Zlatega rožnega križa

Catharose de Petri – glasnica gnosti?nega krš?anstva

Catharose de Petri (1902–1990) je bila skupaj z Janom van Rijckenborghom duhovna vodja šole Lectorium Rosicrucianum. Njena naloga je bil duhovni razvoj in širjenje dela duhovne šole rožnega križa.

Catharose de Petri se je rodila kot Hendrikje Stok Huizer. Že kot majhna deklica se je spraševala po ?lovekovem obstoju in se vseskozi po?utila kot tujka na tem svetu. V tridesetih letih 20. stoletja je skupaj z Janom van Rijckenborghom ustanovila šolo Lectorium Rosicrucianum.

Ustanovitev in vodenje duhovne šole, ki naj vodi iskalce v svet duše in duha, mora temeljiti v notranjem klicu. Catharose de Petri je, kot je dejala, notranji klic prejela od “resni?nega reda svetega rožnega

križa” pri osemindvajsetih letih. To duhovno izkušnjo je doživela po mnogih filozofskih in religioznih poglobljanjih. Odtlej je vedela, da “se mora šola rožnega križa, ki deluje z duhovno silo, predstaviti vsem ljudem, hrepene?im po osvoboditvi duše”.

Osvoboditev duše iz spon umrljivega sveta je sad notranjega hrepenenja, o katerem govori Catharose de Petri. V duhovni šoli ne gre za šolanje osebnosti, tudi ne zgolj za razvoj duše, temve? za neposredno povezavo med dušo in najvišjo silo, Kristusovim duhom.

Tujka na tem svetu

Že kot 8-letna deklica si je Hendrikje (Henny) Huizer pogosto zastavljala vprašanja o ?lovekovem obstoju. Spraševala se je, zakaj obstaja življenje na Zemlji in kaj je bistvo ?lovekovega življenja. Henny se je rodila v Rotterdamu kot h?i ladjedelca. Njen o?e je izhajal iz protestantske družine, mati pa iz družine, ki je pripadala reformirani cerkvi. Vendar starša nista bila privržena nobeni religiji. Zato tudi mala Hendrikje, ki je mo?no hrepenela po notranjem znanju, v svojem okolju ni naletela na razumevanje. Niti nauki iz katekizma, ki jih je slišala od pridigarja v reformirani cerkvi, ji niso dali pri?akovanih odgovorov.

Po kon?anem šolanju se je zaposlila kot pisarniška delavka. Tudi na delovnem mestu ni mogla z nikomer deliti svojega notranjega sveta in doživljanja. Prijatelji in sodelavci je niso razumeli, še naprej se je po?utila kot tujka na tem svetu.

Skozi leta je notranji klic v njej postajal vse globlji in mo?nejši, najpomembnejše vprašanje o temeljih življenja vse jasnejše. Leta 1929 se je Hendrikje poro?ila, soproj pa jo je povezal z Maxom Heindlom in nizozemsko vejo bratstva rožnih križarjev (Nederlandse Genootschap Rozekruisers), katere krovno združenje je bilo Rosicrucian Fellowship (Oceanside, Kalifornija, ZDA).

Sre?anje z bratoma Leene

Sprva ji zamisel o vstopu v skupnost, katere ?lan je bil njen soproj, ni bila vše?. Menila je, da se v organiziranih

skupinah porajajo zmote in težave, ki jih ni marala. Prepričana je bila, da žlanstvo v skupini zgolj ovira pot k notranji uravnoteženosti in zbrani umirjenosti, ki sta potrebni za duhovno rast. Soprog jo je uspel prepričati, da se je srečala z bratoma Leene, ki sta se skupini Rozekruisers Genootschap pridružila leta 1924 in kmalu prevzela vodstvo organizacije.

Skromna, a zelo odločna osebnost Jana Leeneja je Hendrikje prepričala in tako je leta 1930 vstopila v krog prijateljev, zbranih okoli bratov Leene. Da je na pravi poti, je vedela, ko ji je Wim Leene dejal: “Ko se naša srca povežejo, zagori ogenj še močnejše”.

Skupaj z bratoma Leene je stopila na pot duhovnega iskanja, ki je kasneje botrovalo ustanovitvi lastne skupine, neodvisne od organizacije Rozekruisers Genootschap. Jan Leene je svoje duhovno ime Jan van Rijckenborgh prevzel že leta 1940. Po smrti Wima Leeneja leta 1938 je Hendrikje Stok Huizer postala žlanica odbora, v katerem so poleg nje sodelovali še njen soprog H. J. Stock, Jan Leene in A. M. Verhoog.

Imeni velikih mojstrov

Leta 1956 je Hendrikje Stok Huizer prevzela novo duhovno ime Catharose de Petri. Ime ji je izbral Antonin Gadal, zadnji patriarh bratstva katarov iz južne Francije. Odslej je uporabljala novo ime, “ne zato, ker bi lepše zvenelo”, kot je zapisala, “temvež zato, ker želim svoje osebno življenje povsem posvetiti služenju.” V tem času se je njena vloga v skupnosti povsem spremenila.

Catharose de Petri in Jan van Rijckenborgh, ki je svoje duhovno ime prevzel že leta 1940, sta bila duhovno povezana z bratstvom in kot velika mojstra zgradila jasno vizijo duhovne šole Zlatega rožnega križa. Uspeh sta lahko dosegla le s skupnim delom, kar dokazuje, da sta spola v šoli Lectorium Rosicrucianum povsem enakovredna.

Notranje delo

Rijckenborghovo delo je Catharose budno spremljala tako duhovno kot praktično. Tako je lahko izpolnila tudi svojo nalogo, ki ji je bila zaupana v intuitivnem doživetju iz leta 1930. Kot duhovna vodja se je osredotočila na notranjo organizacijo šole. S svojim izjemnim oblikovanjem za gnostično krščanstvo in poznavanjem gnostičnega dela, temelječega na služenju žloveštvu, je bdela nad duhovno ravno in vnano podobo rožnokrižarskih templjev. Učence je spodbujala k življenjskemu slogu, ki je uglašen z najvišjimi zahtevami.

Po smrti Jana van Rijckenborgha leta 1968 je Catharose de Petri nadaljevala delo in dalje spodbujala skupnost k služenju žloveštvu. Zavarovala je literarno dediščino Jana van Rijckenborgha in sama nadaljevala s pisanjem. Čeprav je šola rožnega križa preživljala težke čase, je njeno duhovno srce ob jasni osredotočenosti še naprej bilo za pravo gnostično nalogo.

Ker duhovne šole, orodja za osvoboditev duše, na začetku novega obdobja ne more več voditi en sam žlovek, je Catharose de Petri leta 1970 predala vodenje večžlanskemu mednarodnemu duhovnemu vodstvu. Velika mojstrica je vodje podpirala z modrostjo in nasveti vse do svoje smrti leta 1990. Skupaj z mednarodnim duhovnim vodstvom je v avtonomni duhovni sili, ki deluje v polju šole Zlatega rožnega križa, zgradila živo telo šole.

Source:

<https://www.lectorium.si/sl/artikel/catharose-de-petri-glasnica-gnostic...>